

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja

2009. ÁPRILIS

XVIII. ÉVF. 2. (124.) SZÁM

Meghalt, eltemették... mégis él!

Két éve már annak, hogy néhány kis crocus nevű virágot, amit tavasszal kis cserépben lehet vásárolni, kiültettünk a kertbe. Elvegyült, szinte észrevehetetlené lett társai között. Egyszerű leveleivel nem sokban különbözött. Azonban március közepén hazaérkezve egy messziről észrevehető csodás színfolt fogadott a kertben. Győzött az élet! Minden alszik még, de e kedves kis virág kibújt az eltemetettségből, és szirmot bontott élém. Csodálatos! Lefényképeztem hamar, és kinagyítva is megnéztem, mi is ez a csoda. Kimondhatatlan kincs. Ez jött elő a földből, a sötétségből, a hidegből!

Drága Urunkat is, miután értünk vállalta a borzalmas kereszthalált, eltemették – mint a többi embert, aki befejezte életét. De húsvét ünnepén felragyogott a fény! Az emberiség figyelmét egy kibomló élet vonzza, amelyben gyönyörködhet, mert az élet áttörte a halál fagyott talaját. Mert felragyogott a Fény, felragyogott Krisztus. Első zsengeként mutatja be, hogy ő a Győztes, a Feltámadt Hős.

Mit is tehetünk 2009 húsvétján? Vegyük észre a feltámadás csodáját!

Gyönyörködünk Urunk életében! Higgyük, hogy az ő feltámadása egy sorozat nyitánya, hiszen nekünk is életünk van a halál után. Örök életünk, üdvösségünk.

A tavasz előrehaladtával egyre több rügy kibomlásában, virágszirmok kitárulkozásában gyönyörködhetünk. Szeretnék – ezeket látva, boldogan halált adni Krisztus életéért, amely által nekem is életem lehet. Nekünk, mindnyájunknak! Boldog húsvétot!

Mészáros Kornél
lelkipásztor

„Krisztus támad és eszmél,
Odukat és kriptákat pattant.
Van-e gyönyörűbb ennél?”

Ady Endre

Az élő Krisztust keressétek! ...az Urat, amíg megtalálható! (Ézs 55,6)

A legszánnivalóbb ember az, aki nem találja meg az Úr Jézust. A tanítvány-asszonyok szomorú ábrázattal, félénk léptekkel mentek az Úr Jézus sírja felé. Reményvesztetté vált az életük, bizonytalaná az út, amelyen elindultak a drága Mesterrel. Mitévők legyenek ezután? Nem tehettek mást, mint elsírták könnyeiket, és elvitték áldozatos kenetüket, hogy közben szomorkodva emlékezzenek a múlt dicsőségére a sötét koporsóüregben. Amikor a sírhoz értek, látták, hogy a kő elvettetett a sír nyílásáról. Szabaddá lett a bemenet, és ők bementek a sírba.

Mily különös eset, amikor az élők idő előtt lépnek a holtak birodalmába. Nincs helye az élőknek a koporsóban, csak a holtaknak. Ez összeférhetetlen, természetellenes. A holtaké az enyészet, az élőké a tavaszi nap éltető ragyogása. Bent a sötét sírüregben megdőbentek a keresők. Megtalálták a helyet, ahol elhelyezték az Úr Jézust, de az Úr testét nem találták meg. Felfoghatatlanná lett előttük, amit láttak, és amit hallottak. Egy meghalt Jézust kerestek a sírban, és egy élő Krisztusról beszéltek Isten hírnökei, az angyalok.

(folytatás a következő oldalon)

Lelki lomtalanítás

Újpest utcáit elborította a szemét, de másnapra már nem volt ott, mert elszállították. Lehetett látni, hogy hordják ki a semmire nem használható holmikát. Voltak, akik megálltak felette és kerestek. Nekik még jó lesz, amit mások kidobtak, vagy találnak valami nagy értéket? Akik tudomást szereztünk erről a lehetőségről, átnéztük otthonainkat. Mennyi minden van szekrényeinkben, kamránkban, amit felhalmoztunk az idők folyamán, mennyi ruha, ami talán sohasem, vagy csak egyszer volt rajtunk. Tárgyak, amiket eladtunk, hogy egyszer jó lesz valamire, és csak a helyet foglalják, elromlott háztartási gépek, amiket nem vittünk el javíttatni, és amikhez már alkatrészt sem lehet szerezni. Csecsebecsék, amikről már el is felejtettük, kitől kaptuk és mikor. Őrizzük ezeket a tárgyakat, mert olyan nehéz megválni tőlük, valami emlék tapad mindegyikhez. Szükségünk van nekünk ennyire?

Talán valaki örülne neki, vagy valahol hiányzik, ami ott van minálunk raktározva. Jó lenne meglátni, kinek adjuk ezeket tovább, csendben, feltűnés nélkül, hogy örülhessen az is, aki kapta. Néhány zsák holmi így ki is került a lakásból, magam is csodálkoztam, hogy milyen sok hely lett egyszerre! Hely az újnak, a szükségesnek, a tisztának.

A szívünkkel is így van ez. Sok mindent felhalmozunk ott, sok mindent hagyunk ráakodni az idők folyamán. Régi emlékeket, nehezteléseket, sérelmeket, amiktől a magunk erejéből nem tudunk megszabadulni. Pontosan már nem is emlékszünk arra, kitől kaptuk és hogyan, de bennragadt. És belülről mérgezi az életünket, foglalja az értékes helyet. Nem fér be más, mert ott van a sok kacat.

Lelki lomtalanításra hívom most az Olvasót. Csak olyan egyszerűen, mint ahogy ez megy, kite szem magamból, ami fáj, kimondom, leteszem, ami teher, ami leház, ami az értékek elől foglalja a helyet, ami miatt nem tudom szeretni és befogadni a másik embert. Elmondom annak, aki azt szavak nélkül is mindig hallja, magának az Istennek. Isten várja is ezt tőlünk, emberektől, mert ő jól tudja, hogy szükségünk van megtisztulásra. Nem lehetetlen ez a vállalkozás.

Tudhatjuk Isten ígéréből, hogy Jézus Krisztus azért halt meg értünk a kereszten, hogy elhordozza életünk terhét, bűneinket, de harmadnapra feltámadt a halottak közül új életre. Van lehetőségünk általa a tisztulásra, új életre, és élhetünk is vele. Nem kell megvárniuk a következő évi lomtalanítást, mert ez egy folyamatos lehetőségünk. Azt a csodát is átélhetjük közben, hogy a régi helyett Istentől újat kapunk, keserűségeink helyett örömet, nyugtalanságunk helyett békességet és szeretetet. Érdemes kipróbálni!

Juhász Emília
belsővárosi református lelkész

Uram, a Te napod ragyogjon benniünk!

*Uram, sötétlő lelkünkbe úgy áraszd
Szent bölcsességed fénylő ragyogását,
Hogy felmutassa, aki Téged választ
E fényben fürdött lelke tisztaságát.*

*Bíbor hajnal serkent szorgos munkára,
Hogy legyen bőven jóízű kenyér.
Verejtékiünk vár kezedből-áldásra;
Ám tudjuk: Létiünk ennél többet ér!*

*Ezért Uram, Te költözz a szívünkbe
Napfényként izzó örök ragyogással,
Mely szétáradón, neved dicsóítve*

*Magával ragad ember-társakat,
hogy véled legyen boldog, soha mással,
Mert Napodra nem jöhet alkonyat.*

Szent Efrém imája nyomán
Bácsi Sándor

Szent Efrém (306–373) a szír irodalom egyik legjelentősebb alakja. Mindenekelőtt Szentírás-kutatással, -magyarázattal és az igaz hit terjesztésével foglalkozott a IV. századi Niszibiszben és Edesszában. A tudós férfit saját korában a „Szírek Napja” és a „Szentlélek hárfája” nevekkel illették. Dallamos költeményeit, kórusait az általa vezetett leánykar adta elő vasárnaponként az edesszai templomban – a hívek legnagyobb örömére.

(folytatás az előző oldalról)

Hiába keresték az Urat az asszonyok? Ó, nem. Jézust keresni kell bármikor, bármilyen körülmények között, mert ő a keresőknek mindig megmutatja magát. Aki megindul az Úr Jézus keresésére, bőséges jutalom várja. Akik bementek a sírba, nem maradtak ott, kiléptek abból, miként az Úr is elhagyta sírhelyét, és megdicsőült mivoltával sokaknak megjelent, azok határtalan örömére. Nem marad a régi, óemberi természetben az, aki Krisztussal feltámadott, hanem kijön abból, mint a pillangó a gubójából. A sötét sír a holtaknak készített, nem lehet lakhelye a mi halhatatlan lelkünknek, nem maradhat benne, mert mi azt a Krisztust keressük, aki él és élni fog örökké, és életet ad mindazoknak, akik benne hisznek. A feltámadás ünnepén induljon el minden ember az élő Krisztust keresni! Mert aki megtalálja az Urat, az mindent megtalált öbenn és őáltala.

Pannonhalmi Béla
írása nyomán Marosi Nagy Lajos

Visszatekintés az Úr 2008. esztendejére Újpesten

Részletek Mészáros Kornél lelkipásztor
évértékelő beszédéből

A Magyarországi Baptista Egyház ebben az évben jeles jubileumokkal tekint vissza a megtett útra. Gyülekezetünk adott otthont február 1-jén a baptizmus 400. jubileumát megnyitó ünnepélynek, amikor zsúfolásig megtelt az imaház, és együtt énekeltük: "Jézus Krisztus az út, az igazság és élet! Hálásak vagyunk a történelmi múltért, a már megtett útért, és hittel tekintünk előre a következő évekre, évtizedekre, évszázadokra, tudva, hogy „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz!”

Magyarországon a nagy gyülekezetek közé tartozunk. Debrecen (513), Békés (347), Pécs (320), Budafok (310), Kiskőrös (273), Pesterzsébet (264) után következik a létszámot tekintve az Újpesti Baptista Gyülekezet 252 tagjával.

Ha egyéb paramétereket tekintünk, úgy nehéz sorba állítani a gyülekezeteket. Történelmi múlt, növekedés, bemelegítések száma, missziós lelkesedés, a közösségi élet ereje, anyagi áldozatvállalás, ötletesség, látványosság, mennyiféle módon lehetne nézni a közösséget. Ha az ifjúságot, a gyermekeket, az énekkart, a zenekart, az épületet helyezzük mérlegre, különféle rangsorokat állíthatnánk fel. Azonban hisszük, hogy Isten másként lát bennünket, mint mi egymást vagy magunkat. A gyülekezet szívét látja, ismeri, és ez a szív a tagok személyes élete, gondolkozása, engedelmissége. A tagoké, a szolgálattelvőké, az előljáróké, a vezetőké.

Gyülekezetünkre örömmel tekintek. Imaházunk immár új nyílászárókkal nyújt védelmet az ide betérőknek. A falakon belül jó lelki közösség található. Szeretettel együtt lévő gyülekezet, szolgáló testvérek!

Jó megtapasztalni, hogy *munkatársak* sokasága vesz körül. Hálás vagyok a gyülekezetvezető testvér szorgalmáért, elkötelezettségéért. Az *előljáróság* testvéri légköréért, amelyben nemcsak adminisztratív vagy gazdasági kérdésekről tárgyalunk, hanem lelki módon keressük, mit tehetünk együtt a gyülekezetért. A 2008-ban választott és beiktatott előljáróság fontosnak látja, hogy a gyülekezet minden tagjáért felelősséget érezve éljen a gyülekezeti tagok között. Éppen ezért a gyülekezet tagnévsorát végignézve egy *lelki hálót* hoztunk létre, amely segítségével megpróbálunk minden testvérré „figyelni”. Odafigyelni a gondjaira, örömére, betegségére, jelenlétére vagy távolmaradására. Segítő szolgálat ez, amely észre-

vétlenül, mégis hatékonyan munkálja a gyülekezethez tartozók biztonságát.

A közösségben történő megerősödést szolgálja a *csoportos bibliatanulmányozás*. A *női-férfi imaóra* havonta egyszer kerül megrendezésre, és ennek célja is a közösségépítés, a gyülekezetben lévő nők és férfiak feladatának, felelőségének ébresztése. Gyülekezetünk tagságának 61,2%-a nőtestvér, így a 155 nőtestvér jelenléte, aktivitása nagy hasznára van a gyülekezetnek. Megalakult a „Házaskör”, és évek óta működik a *Baba-Mama Klub* is. Az *ifjúsági bibliára* alkalmain a fiatalok sok kérdésben keresik a helyes igeértelmezést és kegyességi gyakorlatot. Bár a zenei stílusok különböznek, de a cél az ifjak és más korosztályok szívében is ugyanaz: Istennek szolgálni!

A *vasárnapi iskolában* történő munka mindenki előtt ismert. Vasárnap reggelenként megtelnek a csoportszobák, és gyermekeink hallanak, tanulnak az Úr Jézusról, a bibliai történetekről, hitigazságokról. *Énekkarunk* is sokféle szolgálatban vesz részt. A kórus szolgált az Ady Múvelődési Házban megtartott *Biblia-ünnepen*, amit a kerület történelmi egyházaival közösen szerveztünk. Énekeseink részt vettek az advent negyedik vasárnapján megrendezett Újpesti Karácsony záróalkalmán is, és hangzott az ének a dermesztő hidegben. *Harangzenekarunk* önálló CD-n is közreadta gyönyörködtető dallamait. Az első kiadás nagyon hamar elfogyott. Öröm az, hogy önkormányzati támogatást is kaptunk e kiadáshoz.

Missziós céllal hirdettük meg immár harmadszor a januári *véradást*. Sokan emiatt bejönnek az imaházba, néhány szót válthatunk velük, ismerkedünk, és közülük többen visszatérhetnek.

Az *Előljáróság megválasztása* békekességben zajlott le. Megválasztottuk *Alvári Tiborné Gabika*, *Cserés János*, *Fodor Zoltán*, *dr. Gasparics Tibor*, *Kmethy Győző*, *Kulcsár Barnabás* és *Nagy Roland* testvéreket. A gyülekezetvezetői tisztséget ismét *Frittmann Zsombor* presbiter testvér tölti be.

Ökumenikus kapcsolataink is kiegyensúlyozottak. A 2008. évi *aliansz*, majd az ökumenikus imahét *rendben* lezajlott. A záró ifjúsági program a káposztásmegyeri katolikus templomban nagyon jó volt. A szószékcsere alkalmával *Solymár Péter* evangélikus lelkész nálunk szolgált, én pedig az Újvárosi Református Gyülekezetben. Délután presbiteri találkozóra került sor a Belsővárosi Református Gyülekezetben. *Mikó László* presbiter testvér tartott előadást a Presbiteri Szövetség munkájáról.

A Biblia éve ünnepkör kiemelkedő alkalma volt Újpesten. *Bibliakiállítás* tekinthettünk meg, a Bibliatársulat főtítkára, *dr. Pecsuk Ottó* református lelkész testvér előadását hallgattuk, nagyon szép versek, énekek tárták elénk a Biblia, e drága kincs csodálatos értékét.

A 2008. évre visszatekintve elmondhatjuk: *Soli Deo gloria*, vagyis: *Egyedül Istené a dicsőség!*

Septuaginta

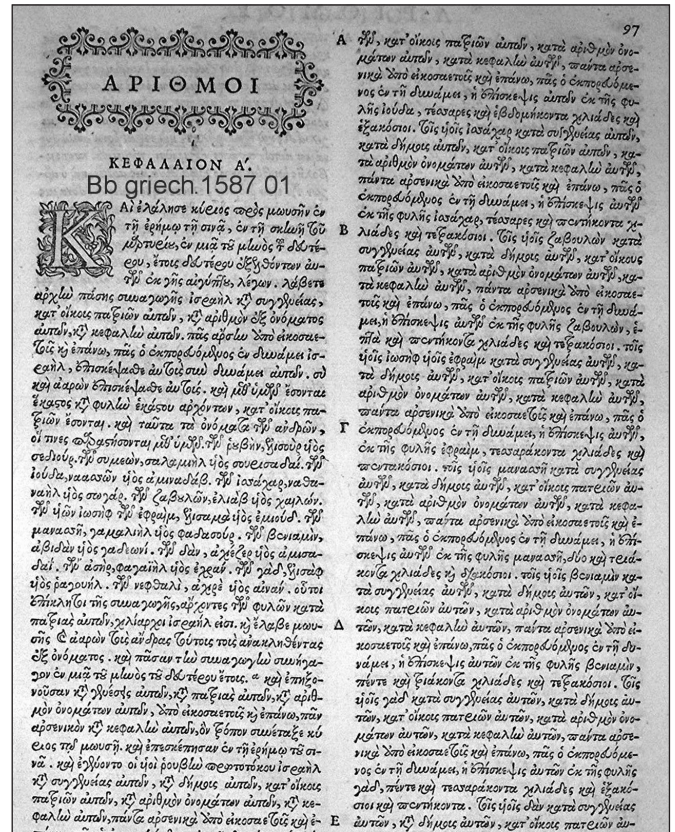
Az idei ökumenikus imahét különös fordulata volt, amikor Vendrey Gábor szalézi plébános a székeségen állva felszólította a jelen levő protestáns testvéreket: reformátusokat, evangélikusokat és baptistákat, hogy térjenek vissza a Septuaginta használatához, mert az a teljes Biblia. Felsorolta a deuterokanonikus könyveket: a Makkabeusok könyveit; a Bölcsesség könyvét; Jézus, Sirák fia könyvét; Báruk próféta könyvét; Tóbiás és Judit könyveit. Az egyháztörténetben járatosak tudták, miről van szó, bár sokan voltunk, akik túlzónak tartottuk azt az egyik érvelést, miszerint ez volt az „Úr Jézus Bibliája”. Mások viszont értetlenül álltak a jelenség előtt, csupán annyit észleltek, hogy valami nagy udvariatlanság történt, amely semmiképpen nem szolgálja az ökumenikus egységet. Akkor többekben is kérdésként merült fel, mi is az a Septuaginta valójában.

A Kr e. III. századig a bibliai iratokhoz csak a héber nyelven tudók férhettek hozzá. A Szentírás ebben a században lépett ki az egynyelvűségből. A legelső fordítás az akkori világnyelven, a hellenizmus korabeli görögön szólaltatta meg az isteni üzeneteket. Az Ószövetség görög fordítását a hagyomány szerint II. Ptolemaiosz Philadelphosz idején (Kr. e. 287–247) kezdték el. E tudós hírből álló király annak az I. Ptolemaiosznak a fia volt, aki a Nagy Sándor halála után négy részre osztott birodalomban Egyiptomot kapta. II. Ptolemaiosz nagy gondot fordított arra, hogy a híres alexandriai könyvtár számára az akkori világ valamennyi jelentős könyvét beszerezze, illetve lemásoltassa. Így került sor az Ószövetség lefordítására is, mely azért kapta a „Hebdomékonta”, majd latinositva a „Septuaginta” (= hetvenes, rövidítve LXX) nevet, mert állítólag Egyiptom uralkodója a 12 zsidó törzsből összesen 70 írástudót hívott országába, hogy a fordítás munkáját elvégezzék. A sok tekintetben legendás történetről többek között Josephus Flavius számol be.

A 12 törzsből érkezett zsidó bölcsék kivívták az egyiptomiak csodálatát. Megérkezésük után néhány nappal az alexandriai könyvtár igazgatója, Demetriosz Phelereusz „kivitte őket hét stadionnyira a tengerbe nyúló és egy szigetre vezető töltésre, átment velük a sziget északi részébe, és bevezette őket egy tengerparti házba, ahol megfelelő csendben és magányosságban dolgozhattak. Azután felszólította őket, hogy fogjanak hozzá a munkához... Az öregek rendkívül nagy szorgalommal és lelkesedéssel hozzá is fogtak, hogy elkészítsék a pontos fordítást, s naponta a kilencedik óráig (= délután 3-ig) dolgoztak. Azután testi szükségleteikről is gondoskodtak, s ebben a tekintetben bőségesen rendelkezésükre állt minden szükséges élelmiszer... a király asztaláról. Minden reggel elmentek a királyi palotába, köszöntötték Ptolemaioszt, azután ugyanazon az úton visszatértek, a tengerben megmosták kezüket, és megtisztulva hozzáfog-

tak a munkához. Mindent összevéve, a törvények leírása és fordítása 72 napig tartott. Akkor azon a helyen, ahol a fordítást elvégezték, Demetriosz összegyűjtötte mind a zsidókat, és a fordítók jelenlétében felolvasta munkájukat. A gyülekezet megéljenezte a fordítókat, és megdicsérte Demetrioszt is a fordítás ötletéért... Azután megkérték, hogy adja át elmélyedésre előjáróiknak is a könyvet, s valamennyien, a papok és a legöregebb fordítók, valamint a közösség előjárói kifejezték azt az óhajukat, hogy a fordítás, mivel ily pompásan sikerült, maradjon így, és ne változtassanak rajta semmit.”

Így kezdődött el Kr. e. 250 körül az Ószövetség fordítása Mózes öt könyvével, a Pentateuchusszal. A Kr. e. III. században elkészült Septuaginta első sorban az Egyiptomban élő, elgörögösödött zsidó diaszpóra istentiszteleti céljait szolgálta, de utat nyitott a Biblia elterjedéséhez is. Egészen az Kr. u. II-III. századig nagy népszerűségnek örvendett. Sokan isteni ihletettségűnek vallották ezt a fordítást. Az Újszövetség írói is ebből idézték az ószövetségi igéket. A későbbi latin és nemzeti nyelvű bibliafordítások is gyakran támaszkodtak rá, így például az egyes iratok kánoni sorrendjében a Septuagintát követték és követik mindmáig.

Jó, ha tudjuk azt is, hogy a Vizsolyi Biblia is tartalmaz deuterokanonikus könyveket. Dr. Pecsuk Ottó, a Magyar Bibliatársulat főttkára újpesti előadásában úgy nyilatkozott, hogy bár a kánon zárt, de ezekre a „többlékönyvekre” úgy tekintenek a protestánsok, mint amelyek olvasásra hasznos művek.

A Septuagintát komoly támadások érték a korai keresztényiség évszázadaiban a zsidók részéről,

akik pontatlanságait eltúlozva, teljesen megbízhatatlannak tartották. Ez indította Origenészt (i. sz. 184–254) a Hexapla (= hathasábos) összeállítására. A keleti egyháztanító töredékesen ránk maradt munkája alapján bebizonyosodott, hogy a Septuaginta nem tökéletes fordítás. Emellett tartalmaz néhány apokrif, a zsidó kánonban sohasem szereplő iratot. Mindez azt is bizonyította, hogy az ihlettség nem terjed ki a Szentírás fordításaira, vitás esetekben tehát mindig tanácsos az eredeti szöveghez fordulni. A bevezetőben felsorolt deuterokanonikus könyveket (a *deuterokanonikus* szó görög eredetű, jelentése: a második kánonhoz tartozó) a katolikus és az ortodox egyházak a Biblia sugallmazott könyveinek tartják, annak ellenére, hogy a héber és protestáns Bibliából hiányoznak. A görög zsidók csatolták őket az Ószövetség görög fordításához, a Septuagintához. Mivel ezen könyvek eleve görögül keletkeztek, vagy legalábbis görög nyelven terjedtek el, és héber eredetjük kiment a használatból, a Kr. u. 100-ban jóváhagyott héber kánonba nem foglalták bele őket. A keresztyénség viszont igen nagy részben a görög nyelvű zsidóság körében terjedt szerte a Római Birodalomban, ezért a Biblia részeként használták ezeket a szövegeket is. Az Ószövetségi könyvek keletkezésének idején a Septuaginta volt az elterjedt ószövetségi fordítás.

Később az elutasító zsidó döntésre válaszképpen vita bontakozott ki a keresztyénségben is e könyvek szent irat voltáról. A Biblia latin fordítója, *Szent Jeromos* például úgy foglalt állást, hogy nem tekinthetők szent iratnak. Ennek ellenére elég sok korai tanúság van ezen könyvek kánoniságáról. A legkorábbi utalás a kánonra a 350 körüli *Decretum Damasi*, melynek egyes részei azonban nem eredetiek. A 397-ben tartott III. karthágói zsinat már tételesen felsorolja a Szentírás könyveit, köztük a deuterokanonikus iratokat. Az ókori vita végeredménye az lett, hogy a deuterokanonikus könyveket a keresztyének szent iratnak ismerték el. A reformáció idején a vita felújult: *Luther Márton* Szent Jeromos álláspontjához tért vissza, és a zsidó hagyományhoz hasonlóan elvetette a nevezett szövegeket. A római katolikus egyház viszont elfogadta, és 1566-ban a tridenti zsinaton megerősítette a deuterokanonikus könyvek sugallmazottságát.

Ezért különbözik ma a katolikus és a protestáns Biblia.

Internetes források alapján: MNL

A Szent Biblia: legnagyobb szellemi örökség. Az emberiség páratlan kincse. Isten sugalmazott szava, betűbe szelídített szeretete, a kijelentésnek rendkívüli csodája. Tartalma: életet hordozó égi üzenet a célt tévesztett, kallódó ember számára. Nincs alternatívája. **Venyercsán László**

Háziasszonyok rovata

Jó példákat követtem

Miklós Istvánné Katikát a háziasszonyok példaképének is tekinthetjük. 2004 óta szolgál közöttünk, munkássága nyitott könyv a gyülekezet tagjai előtt. Amikor a konyhai feladatairól érdeklődtem, azt mondta: „Mióta Újpesten vagyunk, állandóan sütök-főzök.

Aki betoppan hozzánk, mindenkit megkínálok süteménnyel.” Katika Alsózsoltán nevelkedett. Onnan jártak be Miskolcra a gyülekezetbe. Az egész múltja Miskolchoz köti. Ott tért meg, ott merítkezett be, ott kötött házasságot *Miklós István* testvérrel. Ott születtek a gyermekei: *Tímea*, *Szilvia* és *Viola*. A gyülekezetben a lelkipásztor felesége, *Patkás néni* volt a példaképe. Ő tanította meg sütni-főzni, de a gyülekezeti munkát is megszerettette vele. Jó példaként járt előtte, és Katika jó követője lett. Ahogy növekedett hitben és lélekben, úgy kapott egyre több feladatot a gyülekezetben. Főként az idősebb testvéreknek szolgált szívesen. Férje villamosmérnökként dolgozott, miközben járt a gyülekezeti munkásképző tanfolyamra és szolgált a körzetben. Szép, gazdag évek voltak ezek – emlékszik vissza Katika, aki mint gyakorlott szolgálattelévő érkezett Újpestre. Az alábbi süteményrecepttel kíván mindenkinek áldott húsvétot.

(mnl)

Húsvéti aprósütemény

Hozzávalók: Tojásfehérje, 20 dkg porcukor, 20 dkg őrölt mandula vagy dió, 1 csapott kiskanál őrölt fahéj, 3-4 szem őrölt szegfűszeg, 1 kiskanál kakaó, savanykás lekvár, a tepsi kikenéséhez zsír és liszt, a díszítéshez apró színes cukorkák.

Elkészítés: A tojásfehérjéből kemény habot verünk és a mandulát, a fűszereket meg a cukrot hozzákeverjük. (Liszt nem kell hozzá.) Fólián vagy lisztezett deszkán fél centi vastagra nyújtjuk, és tojás formával kiszúrjuk, vagy papírból készült tojás formát rátéve körülvágjuk. Ovatosan, nehogy deformálódjék, kiszírozott, kilisztezett sütőlemezre fektetjük. Előmelegített sütőben kis lángon kb. 25 percig sütjük (ha túl forró a sütő, a mandula megkeseredik). Amikor kihült, savanykás lekvárral kettőt-kettőt összeragasztunk, és apró színes cukorkákkal vagy cukormázzal, mandulával, mogyoróval, kandírozott gyümölccsel díszítjük.

Anyák napja margójára

Anyám keze, apám keze

Sok fogalmazást írtam negyven év alatt. Olivastam, javítottam őket. Az első évben készült az az írás, amelyet soha nem felejték el. Nem lehet elfelejtetni, Laci írta az édesanyjáról. A feladatot anyák napja táján kapták „Milyen az én anyám?” címmel.

Ezt írta: „Az én édesanyám nem olyan fiatal, mint a társaimé. Hóstitett volt, hogy még engem is vállalt. Az arca csupa barázdá, a gond ekéi szántották fel. Ha a számtant nem tudom, ezeken a csatornákon folyik a könnye, de ha boldog, akkor virágok nyílnak és melegen süt arcáról a nap. A kezén vastag erek dudorodnak ki. Sokat dolgozik értünk, ezért kicsit reszelős a bőre, de ha este megsimogatja arcomat, fejemet, angyalok közé emel vele a szerepét.”

Ezt az írást megtanultam, hogy idézhessem néha. És csodák csodája, sokszor volt rá szükségem.

Egyszer egy kislányt tanítottam, aki nem akart megszólalni. Megpróbáltam mindent, de nem sikerült szóra bírnom. Akkortájt jöttek át Erdélyből, és azt hittem, nehezen dolgozza fel a változást. Végül mégis szakemberhez kellett utalnom a gyermekemet. Hogy ezt megbeszéljük, meglátogattam őket.

A család feltűnően ideges volt, a gyerekek kicsit természetellenesen bújtak az ölembe, az apuka meg levegőt sem véve csak beszélt. Valamelyik mondatánál belekapcslódtam, és arra kértem őket, hadd írjon a kislány fogalmazást róluk. Apáról, anyáról, és elmeséltem a fenti fogalmazást, lehet, hogy ilyen remekmű születik majd.

Ekkor az apuka az asztalra borulva sírni kezdett. Nem szoktam hozzá az ilyen jelenetekhez. Vidámabb esetet meséltem, amikor én akartam egy „jókor adott” pofont adni a gyermekeimnek, de amíg emeltem a kezemet, komoly baleset ért. Ettől a mulatságosnak induló történetből már fuldokolva zokogott az édesapa. A család megrémülve lapult.

„Kedves tanító néni! Ne írasson fogalmazást rólam, mert akkor le fogja írni a kislányom, hogy folyton ütöm-verem a családomat. Az én kezem nem emeli őket az angyalok közé. Az én édesapám azt tanította, hogy a Bibliában meg van írva: Ne sajnáld a botot a gyermekedtől! Tizenketten voltunk fiúk, nálunk éjjel-nappal csattogott a szíj, a bot. Apám rendes embert akart faragni belőlünk. Én ezt láttam, ebben nőttem fel, és azt hittem, én is így leszek jó apa. Meg a feleségem is kapott, mert védte őket. Kérem, ne küldje pszichológushoz, ne írasson semmit! Én vagyok mindennek az oka.”

Ekkor „elkértem” az apuka kezét. Kezembe fogtam és nézegettem. Nagyon sok és kemény munka nyoma látszott rajta. Erről nem szóltam. A kidudorodó ereken pedig megérkezett a felszabadító szeretet. Simogatás, védelem, atyai gondoskodás fut át az ereken, csak engedni kell, hogy éljenek. Meg kell ismerni vele a gyerekek selymes hajának és rózsás arcának melegét. Próbálja csak ki!

Odavonta gyermekeit, és elkezdte simogatni a fejüket. Izmos keze felfedezte a gyerekek szemöldökét és szája vonalát. Mintha akkor látta volna meg vaksi szemei helyett a veréshez szokott keze a családját. És akkor az apa barázdás arcán csordogáló könnyek alatt megszólalt a kislány: „Apukám, szeretlek!”

Frittmann Lászlóné

EGY ŐSI TÖRTÉNET SZERINT

Caesar egyik barátjának rendkívül értékes ajándékot adott. Barátja nem akarta elfogadni: „Ez túl sok nekem, hogy elfogadjam” – mondta. A császár ezt válaszolta: „De nem túl sok nekem, hogy odaadjam.” Bűnös lázadásunk ellenére Isten bűnbocsánatot ajánlott fel nekünk Krisztusban, ami túl soknak tűnik, hogy elfogadjuk, de nem túl sok neki, hogy részesítsen benne. Amikor Isten megbocsát, akkor minden bűnt eltöröl.

Az üdvösség végső kritériuma

„Aki mindvégig állhatatos marad (helytáll), az üdvözüül.”
(Mt 24,13)

A bibliai időszámítás kétségtelenül az idők végét jelzi. Az idők pedig koruknál fogva kerülnek közel a véghez. De mintha az idők jelei is ezt valószínűsíték. S úgy jó, ha mindez egy átfogóan reális, Isten előtti számvetésre ösztönöz.

Igaz, az üdvösség útja egy lineáris, törésvonalak nélküli út. De nem mentes a próbatételektől, kísértésektől, sőt az üldözésektől sem. A színen maradás érdekében azért alapvetően fontos mélyen meggyökerezni a Kósziklán, vagyis Krisztusban. A csak felszínen sántikáló, úgymond névleges keresztyéneket el fogja sodorni az üldözések vihara, aminek az előszelei már érzékelhetők.

A jelzett ige ezzel kapcsolatban két nélkülözhetetlen tennivalót hangsúlyoz: az egyik a mindvégig való helytállás, a másik az állhatatos kitartás... Olyanok ezek ebben az összefüggésben, mint a kétélű kard, s a nagy végső küzdelemben a győzelem függvényei. A hitharcban a „mindvégig” azért is döntő fontosságú, mivel lelkünk ellensége utolsó lehetünkig nem mond le rólunk. Még a cél kapujából is képes kiragadni... Micsoda végzetes tragédia, ha így zárul le a földi lét. A „mindvégig” tehát egy kitartó, következetes folytonosságot jelent a láthatatlan szellemek harcában.

A másik fontos célt meghatározó igei követelmény az „állhatatosság”. Az állhatatosság rendíthetetlen helytállást jelent Isten akaratának cselekvésében. Csakhogy az ember önmagában erőtlensége,

gyenge, esendő és könnyen megkísérhető, ennél fogva külső segítségre szorul. Az egyetlen biztos segítő támasz pedig a názáreti Jézus Krisztus, aki egyszerre bástya és kószikla, s az állhatatos helytállás fundamentuma. A hitnek szép, de nem könnyű harcát tehát kemény, lankadatlan intenzitással kell naponta vinni, el egészen a célba érkezésig, betagolódva lenni Krisztus diadalmenetébe, vagyis a szentség útján, ami kizárólag a megtért bűnös emberé. A sátán arra nem teheti a lábát.

A „mindvégig” állhatatos helytállás üdvösségünkkel való felelősségteljes törődést jelent. Törődni pedig annyi, mint féltékenyen vigyázni rá, mivel a már megszerzett üdvösség könnyen elveszíthető (Zsid 2,14).

Venyercsán László

Minden reggel hálát adok

Minden reggel hálát adok Istennek azért, hogy élek, és sokszor azért is, hogy béke van. Hálás vagyok neki azért, hogy hűtlenségeimre is hűséggel válaszol. Olyan sok mindent bocsát meg nekem, amennyit én nem volnék képes másoknak megbocsátani. Próbálok eltanulni tőle. Nagyon hálás vagyok neki a kegyelemért, és azért, hogy ilyen nagy szeretettel szeret. Nem akarom soha elveszíteni!

Szommer Hajnalka

Lantpengetés

Imádságok

Uram! Múltamat irgalmasságodba, jelenemet szeretetedbe, jövőmet gondoskodásodba ajánlom!

Szent Pio

Uram, rád bízom akaratomat, rád bízom gondolataimat, rád bízom terveimet. Megoldatlan kérdéseimet, fáradozásaimat önmagamért, kínlódó reménységemet is rád bízom, Uram! Feladom a harcot a zárt ajtók ellen, és várok terád. Csak te tudod kinyitni azokat!

Jörg Zink

Gondolatfűzerek

- ♦ A teremtésben a növekedés az élet megfoghatatlan titka.
- ♦ A langymeleg a színek nyelvén a szürke.
- ♦ Amiket az Isten által adott törvények tiltanak, szellemi halált jelentő csapdák.
- ♦ Emberi kapcsolatok tengelye: az adás és az elfogadás.

Venyercsán László

Napirend háziasszonyoknak

Hétfő - Mosás

Atyám, kérlek tisztíts meg az önzőségtől és hiábavalóságoktól, hogy teljes alázattal szolgálhassalak a héten!

Kedd - Vasalás

Kedves Atyám, vasald simára az elfogultság ráncait arcomon, melyek kialakultak az évek folyamán, hogy megláthassam másokban is a szépet!

Szerda - Pihenőnap

Ó, Istenem, igazítsd helyre útjaimat, hogy ne mások rossz példáját kövessem!

Csütörtök - Takarítás

Drága Jézus, kérlek tisztíts meg szívemet azoktól a bűnöktől is, melyeket a szívem sarkába söpörve titkolok!

Péntek - Bevásárlás

Szerető Atyám, emlékeztess, hogy ne hagyjam a polcon a bölcsességet és szeretetet, melyekre nap mint nap szükségem van a szívem táplálásához!

Szombat - Főzés

Egyetlen Istenem, add, hogy megfelelő arányban tápláljam az embereket szeretettel, gondviseléssel, együttérzéssel a te dicsőségedre!

Vasárnap - Az Úr napja

Édes Atyám, elkészítettem a házat számodra. Kérlek, fardj be hozzám, és töltsük el együtt ezt a napot, a te dicsőségedre!

Hírhozó-hírvivő

♦ **Országos közvélemény-kutatást** készített a TÁRKI (Társadalomkutatási Intézet) a 2008-as Biblia éve hatásának és a Biblia olvasottságának a felmérésére. A reprezentatív kutatás során négy kérdést tettek fel a felnőtt magyar lakosságnak: 1. *Hallott Ön arról, hogy 2008. a Biblia éve volt Magyarországon?* 2. *Részt vett Ön valamilyen programon, ami a Biblia évéhez kapcsolódott?* 3. *Milyen gyakran szokott Bibliát olvasni?* 4. *Van-e az Ön háztartásában Biblia?* A Biblia éve programsorozat ismertségére irányuló kérdésre a válaszadók 44%-a igennel, 56%-a nemmel felelt. Ez azt jelenti, hogy a Biblia évről közel 3 600 000 ember hallott. Akik hallottak a Biblia évről, azoknak 17%-a részt is vett valamely Biblia éve programon, vagyis a felnőtt magyar lakosságra vetítve ez 7%-ot, mintegy 570 000 embert jelent. Érdekes adat, hogy a felnőtt magyar lakosságnak mindössze 2%-a, tehát mintegy 160 000 ember olvassa napi rendszerességgel a Bibliát. Az utolsó kérdésre adott válaszokból az derült ki, hogy a magyar háztartások többségében van Biblia (59%). Ez az eredmény azt mutatja, hogy a Magyar Bibliatársulat és maga a Biblia éve gondolata is sikeres évet tudhat maga mögött – állapította meg *dr. Pecsuk Ottó*, a Magyar Bibliatársulat főtájtára.

♦ **Hitmélyítőt és családi napot tartunk április 18-19-én.** Vendégünk *Nemeshegyi Zoltán* ócsai lelkipásztor testvér és felesége, *Erika* lesz. Szombaton délután 3 órakor a nőtestvérek és a férfi testvérek csendesdélután tartanak. A téma: a férfiak és nők szerepe, szolgálata, kihívásai. A családi nap programja a fiatalok és a gyermekek számára is tartogat meglepetést, elég, ha csak a meghirdetett családi csocsóbajnokságra gondolunk. A vasárnapi rövid előadások a családról szólnak majd, de nem elhanyagolható programként az ebédet is, mint egy nagy család, együtt fogyasztjuk el.

♦ **Az adóbevallások során** lehetőség nyílik az adózó polgároknak arról nyilatkozni, hogy az adójuk 1%-át mely egyháznak és valamely alapítványok ajánlják fel. A *Fárosz Alapítvány* mint közhasznú nonprofit szervezet komoly részt vállal a baptista műsorok készítésében, amelyek a Magyar Televízióban és a Pax TV-ben is rendszeresen adásba kerülnek, nem egy közülük az újpesti baptista gyülekezetben forgatott program. *Fodor László* testvér, a kuratórium elnöke szívesen látja gyülekezetünk tagjai részéről is az 1%-os támogatást. Az *alapítvány adószáma: 19018160-1-43*. Baptista egyházunk technikai száma: 0286. Éljük a törvény adta lehetőséggel, és segítsük ezzel is egyházunkat és a baptista alapítványok, köztük a Fárosz munkáját!

♦ **A balatonföldvári országos férfikonferenciára** szeretettel várják az újpesti férfitestvéreink jelentkezését is. Időpont: április 24-26. Jelentkezni lehet *Marosi Nagy Lajos* testvérnél.

Új Lant

Az Újpesti Baptisták Lapja ♦ Alapítási év: 1936

Felelős szerkesztő és kiadó: Marosi Nagy Lajos ♦ Tördelte: Papp Szabolcs
Készült az O-Pont Nyomdában ♦ Felelős vezető: Győri Énók
ISSN 1217-4378 ♦ Internet: www.ujpest.baptist.hu/ujlant